

Назавжди разом

Амір був щасливий запечататися в храмі зі своєю сім'єю.

Олівія Кіттерман

(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Італії.

Амір тримав маму за руку, коли вони йшли через аеропорт в Римі, Італія. Вони щойно прилетили з їхнього дому в Греції. Вони збиралися до храму, щоб запечататися сім'єю! Навіть старша сестра Аміра приїхала здалеку, щоб запечататися з ними.

“Де бабуся?” — спитав Амір, озирючись. Він став навшпиньки. Він був дуже радий!

“Ми знайдемо її”, — сказала мама.

“Бабуся” не була дійсно бабусяю Аміра, але йому подобалося думати так про неї. Вона була ангелом-місіонеркою для нього! Вона допомогла його сім'ї дізнатися про євангелію. І зараз вона допомагала їм піти вперше до храму!

“Ось вона! — закричав Амір. — Привіт, бабуся!”

Амір помахав рукою. Сестра Буш помахала у відповідь, широко усміхаючись. Вона підійшла і обійняла Аміра. “Ти готовий?”

“Так!” — сказав Амір.

Сестра Буш викликала таксі, щоб доїхати з ними до храму. Амір сів поруч зі своєю сестрою. Невдовзі таксі повернуло за риг, і Амір зміг побачити храм. Він був таким великим і дивовижним.

“Він виглядає навіть краще, ніж на фотографіях!” — сказав Амір.

Амір і його сім'я обійшли навколо храму і сфотографувалися. Вони мріяли про цей день дуже довго.

Коли настав час заходити, Амір відчув, наче це вхід на небеса. Всередині було чисто й яскраво. Працівники храму були дуже привітними. Амір відчував турботу Небесного Батька. Він почувався в безпеці.

Амір чекав, поки його батьки і сестра пішли в іншу частину храму. Двоє храмових працівників чекали разом з ним і дали йому білий одяг, щоб одягнути. Вони показали йому відео про Ісуса Христа. Це сповнило його відчуттям спокою.

В належний час храмові працівники провели його вгору сходами. Амір шукав на картинах зображення Ісуса. Знання, що він був у домі Бога, робило його щасливим.

Вони зайшли в прекрасну кімнату. На стелі висіла велика сяюча люстра. На стінах одне напроти одного висіли два великих дзеркала. Його сім'я вже чекала на нього.

Мама і тато стали на коліна біля олтаря, накритого ніжним на дотик мереживом, і тримали одне одного за руки. Храмовий працівник попросив Аміра і його сестру стати навколішки біля олтаря разом з батьками. Відчувалося, наче вони з'єдналися разом після довгої розлуки.

Амір заплакав від щастя. І вся його сім'я відчувала радість. Він знав, що тепле почуття, яке він мав, це Святий Дух. Він був радий, що вони могли бути там всі разом.

Коли настав час їхати назад в Грецію, Амір обійняв свою старшу сестру на прощання. Він сумував, що їм треба було їхати. Але він знав, що завдяки храму одного дня вони назавжди будуть разом. ●

Відвідування храму

Храм — це святе місце, де ми дізнаємося більше про Небесного Батька. Щоб зайти всередину, вам потрібна особлива перепустка, яка називається **храмова рекомендація**. У той рік, коли вам виповниться 12 років, ви можете зустрітися зі своїм єпископом або президентом філії й отримати рекомендацію, щоб виконувати храмові хрищення. Якщо ви будете запечатуватися зі своєю сім'єю, ви можете отримати особливий дозвіл, щоб увійти всередину храму.

ІЛЮСТРАЦІЇ ТОВІ НЬЯСОМА